

Ένας αλλιώτικος επιτάφιος κεντημένος με πούλιες στο χέρι -Ο επιτάφιος της Ουρανούπολης

Αμέσως μετά τα

Χριστούγεννα, ξεκινούν να δουλεύουν για το Πάσχα. Η δουλειά είναι εξαιρετικά λεπτή και πολύ κουραστική, αλλά οι περίπου 80 άνθρωποι δεν δυσανασχετούν, δεν μιλούν για την κόυρασή τους, παρότι για μήνες ολόκληρους δουλεύουν από το πρωί ως το βράδυ.

Χάντρα-χάντρα, λουλούδι-λουλούδι, προχωρούν το έργο των χεριών τους, τον εξαιρετικό Επιτάφιο της Ουρανούπολης, που η ομορφιά και η μοναδικότητά του προσελκύουν ανθρώπους από όλη την Ελλάδα, αλλά πλέον και από το εξωτερικό, οι οποίοι καταφθάνουν στη Χαλκιδική μόνο και μόνο για να συμμετάσχουν στη μυσταγωγία της ετοιμασίας και της περιφοράς του.

Φέτος, ο Επιτάφιος θα φτιαχτεί με 75.000 χάντρες, 4000 πέρλες και περίπου 20.000 χρυσάνθεμα-μινιατούρες, το μεγαλύτερο από τα οποία δεν ξεπερνά σε μέγεθος το νύχι του αντίχειρα, όπως λέει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ η Μαρία Σαββίδου, μία από τις τέσσερις γυναίκες (μαζί με τις κυρίες Στάθα, Ελένη και Κατερίνα), που κεντούν κάθε χρόνο το βυζαντινό του μοτίβο.

Οι τέσσερις γυναίκες ξεκίνησαν το όλο εγχείρημα πριν από δέκα χρόνια, σε μια περίοδο που πολλοί τους έλεγαν ότι ένας τέτοιος Επιτάφιος δεν ήταν δυνατόν να

φτιαχτεί.

Μοτίβα από το Βυζάντιο και το Άγιον Όρος

Πολύ γρήγορα, άλλοι περίπου 80 κάτοικοι της Ουρανούπολης, άντρες, γυναίκες και παιδιά, στάθηκαν στο πλάι τους: τοποθετούν τις χάντρες και τα λουλούδια σε καρφιστάκια, μια πολύ λεπτή και επίπονη εργασία, και στη συνέχεια τα παραδίδουν στις τέσσερις κυρίες, που τα κεντούν σε μοτίβα.

«Τα μοτίβα τα επιλέγουμε από βυζαντινά βιβλία και ευαγγέλια και τα χρώματά τους είναι βυζαντινά: βυσσινί, μπλε, χρυσό και ασημί. Τα περισσότερα από τα σχέδιά μας προέρχονται από το Άγιον Όρος. Ο φετινός Επιτάφιος θα είναι βυσσινί (οι χάντρες), ασημί (οι πέρλες) και λευκός (τα χρυσάνθεμα)» εξηγεί η Μαρία Σαββίδου.

Η «διαδρομή» προς το Πάσχα ξεκινάει περίπου μία εβδομάδα μετά τα Χριστούγεννα, όταν οι κυρίες της ομάδας αρχίζουν να σκέφτονται ποιο θα είναι το σχέδιο του Επιταφίου και το χρώμα του, ενώ εξετάζουν όλα τα εναλλακτικά μοτίβα.

Γύρω στον Φεβρουάριο, το σχέδιο έχει πλέον αποφασιστεί και αρχίζει η πραγματική δουλειά. Τα 80 άτομα αρχίζουν να τοποθετούν τα διάφορα μικροτμήματα του Επιταφίου στα καρφιστάκια.

«Βλέπεις ακόμη και άντρες, που τα δάχτυλά τους δεν είναι λεπτά και καταπονούνται ιδιαίτερα με αυτή τη δουλειά, να ετοιμάζουν τις χάντρες καθισμένοι στο πάτωμα. Μετά τις φέρνουν σε εμάς, που τις διαχωρίζουμε σε χρώματα και αρχίζουμε να τις κεντάμε» περιγράφει η κυρία Μαρία.

Εργασία από το πρωί ως το βράδυ, αλλά και μεταμεσονύχτια

Το περασμένο Σαββατοκύριακο, λέει, αναγκάστηκαν να σταματήσουν. Ο λόγος ήταν ότι το κορμί τους πονούσε, δεν άντεχαν άλλο να κεντούν σκυμμένες. Και πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά, αφού η εργασία είναι... υπερωριακής φύσης.

«Αυτή την περίοδο, ξεκινάμε να κεντάμε γύρω στις 9 με 10 το πρωί. Κάνουμε ένα διάλειμμα μεταξύ 1.30 και 4 το μεσημέρι και μετά ξαναπιάνουμε το κέντημα μέχρι τις 9 το βράδυ» σημειώνει η Μαρία Σαββίδου.

Τη Μεγάλη Εβδομάδα έρχεται η σειρά των λουλουδιών. Τα χρυσάνθεμα καταφθάνουν μοσχοβολώντας τη Μεγάλη Δευτέρα.

Τα λουλούδια μοιράζονται στα σπίτια, όπου οι 80 εθελοντές τα τοποθετούν σε

καρφιτσάκια με μεγάλη προσοχή, γιατί λίγα χιλιοστά διαφορά σε σχέση με το ύψος όπου πρέπει να καρφιτωθούν, μπορεί να αχρηστεύσουν τα χρυσάνθεμα.

«Αν δεν υπήρχαν αυτοί οι άνθρωποι, θα έπρεπε να ξεκινάμε τον Επιτάφιο από το Πάσχα της μίας χρονιάς για να είναι έτοιμος τον επόμενο!» λέει, χαμογελώντας, η κυρία Μαρία.

Μετά την Ακολουθία της Σταυρώσεως, στις 11.30 το βράδυ, αρχίζουν και μπαίνουν οι τελευταίες πινελιές. Η εργασία συνεχίζεται μέχρι τις 3 τα ξημερώματα: τα λουλούδια είναι ευαίσθητα και δεν μπορούν παρά να τοποθετηθούν την τελευταία στιγμή.

Τα παλικάρια της Ουρανούπολης μεταφέρουν τα κεντημένα ταμπλό στην εκκλησία, θυμίζοντας εικόνες μιας άλλης εποχής, ενός Πάσχα που ζωντανεύει μέσα από μνήμες ξεχασμένες.

Όταν τελειώσει η εκκλησία, οι συγκεντρωμένοι δεν φεύγουν. Περιμένουν να δουν πώς είναι φέτος ο Επιτάφιος. Τι σχέδιο έχει, τι χρώμα. Και η αντίδραση στη θέα του είναι πάντα η ίδια, ένα συρτό δυνατό επιφώνημα, ένα «Αααα!», όπως το περιγράφει η κυρία Μαρία.

Η καλύτερη ανταμοιβή για τους ανθρώπους που δουλεύουν τόσους μήνες. «Ίσως να μην το πιστεύετε, αλλά κάθε φορά που βλέπω τον Επιτάφιο ολοκληρωμένο, συγκινούμαι, βουρκώνω. Νιώθεις αλλιώς το Πάσχα έτσι, νιώθεις Πάσχα!» συμπληρώνει.

Ολλανδοί και Βούλγαροι επισκέπτες

Αυτή η αυθεντικότητα, ο ιδιαίτερος χαρακτήρας του Επιταφίου της Ουρανούπολης, προσελκύει ανθρώπους από διάφορες περιοχές, αποδίδοντας στην περιοχή και έσοδα από τον τουρισμό. Πρόπερσι, τη διαδικασία παρακολούθησαν Βρετανοί δημοσιογράφοι.

Φέτος, Ολλανδοί και Βούλγαροι δημοσιογράφοι ή/και εκπρόσωποι τουριστικών γραφείων θα βρεθούν στην Ουρανούπολη, προκειμένου να παρακολουθήσουν και το τελευταίο στάδιο της προετοιμασίας και την περιφορά του Επιταφίου.

Μάλιστα, όπως εξηγεί η διευθύντρια Μάρκετινγκ του Οργανισμού Τουριστικής Ανάπτυξης Προ του Άθω, Μαρία Πάππα, οι Ολλανδοί θα κουβαλήσουν στους ώμους τους τον Επιτάφιο, όπως προβλέπεται. Για να ζήσουν από «πρώτο χέρι» αυτό που λέγεται Ελληνικό Πάσχα.

Πηγή: iefimerida.gr